

quo iubebitur. At iam ab ijs, quæ superius cōstituta, nocentes vires parturiūt, non quidem abhorret is, qui rationis ductū medendo sectatur, si extrorsum applicāda sint humano corpori. Sin internè, quiuis exclamat: ἔδξε μοι ἦτορ

Homerus.

Ἐμπεδοῖ, ἀλλ' ἀλαλύκημαι, κραδίη δξε μοι ἔξω
Σηθέων ἐκθρώσκη, τρομέει δ' ὑποφάιδμα γῆρα.

Quis enim temerè funestum internecinum hostē in ipsa vitæ penetralia, alienæ salutis prodigus admittat? Veterū sententia argentum viuum, interna corporis exedens, fatum accelerat. Antimonium metalla cuncta exactè depurare solitū, vnà cū corporis sordibus, & ipsos animæ satellites, spiritum caloremq; ingenitum auerruncat. Heic ergo iam cardo vertitur dissociationis mutuæ. Quādo quidem Chymicus, persuasis experimentis confusus, feraliū remediorum intrò sumendorum materiam, præter consuetudinem recta ratione suffultam aliorum, sibi ipsi audēter fingit, & ea paranda iniussus sumit, quæ vel nullum in vsum medicum vocabuntur, vel saltem haud sine euidentis periculi iusto timore. His insistet, qui putabit, haudquaquā

Medi-